

Verne". Som sagt, jeg tør ikke være med til at mødsætte mig de lokale Autoritetens Ønske paa et Omraade, hvor jeg tilstaaer mit fuldstændige Ubeskjendtskab med de lokale Forhold, eller at foretage saa indgribende Forandringer, som det ærede Medlem for Varde (Kruze) og øvrige Medlemmer af det ifjor nedsatte Udvalg tilraadede, og dette navnlig, fordi jeg ikke er i Stand til at se, at vi ved at vedtage Lovforslaget i det Hele, eller om trent som det her foreslaages, i nogenformelt Maade komme i Strid med de Principer, som den danske Rigsdag ikke maatte ønske at fravige. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at det, som er foreslaaet i Lovforslaget, ikke er Andet end en videre Udvikling af, en videre Byggen paa, de Principer, som allerede for Færøernes Vedkommende ere staaede fast i Loven af 3die Marts 1860, hvor vi jo have Bestemmelserne om Afgifts Erlæggelse ved Bevilningens Gielse, om den aarlige Afgift og om Straffene for Overtrædelser af Lovens Bestemmelser. Det, som sfer her, er at man vil i alle disse tre Retninger indføre strengere Bestemmelser for at opnaa det samme Viemed — hvilket vel at mærke er Hovedsagen; man har nemlig ikke et fra Loven af 1860 forskjelligt Viemed — altsaa det samme Viemed som det, man havde med Loven af 3die Marts 1860. Der er særligt eet Punkt, som i det Mindste i forrige Samling baade her i Salen og ogsaa i Udvalget blev trukket frem og gjort til Gjenstand for Angreb, nemlig Bestemmelsen i Slutningen af § 4, hvor der staar, at „det betragtes som ulovlig Udfjænkning, naar en Handelende, selv uden Betaling udfjænker Brændevin i sit Handelslokale, eller noget til samme hørende Rum". Jeg erindrer meget godt, at denne Bestemmelse ifjor særlig vakte Anstød baade i Udvalget og her i Salen. Det forekommer mig imidlertid med Hensyn til, hvad vistnok navnlig i forrige Samling paa dette Punkt blev gjort gjældende, at her egentlig er Tale om en Grund, som kun kunde have nogen virkelig Betydning forsaavidt der var Tale om, at Vedtagelsen af Bestemmelser, dels af dette Indhold, dels af lignende for Færøerne, kunde i nogen Maade medføre Følger for selve Kongerigets Vedkommende, hvad der, saavidt jeg kan se, ikke behøver at være nogenformelt Frygt for. Jeg skal her endvidere tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke indser nogen Nødvendighed for, som det ærede Medlem fra Varde udtrykte det, at man ogsaa i dette Punkt skal søge at bringe den færøiske Lovgivning i fuld Overensstemmelse med selve Kongerigets, en Udtalelse af det ærede Medlem, som blev ledsaget af „Ør", navnlig fra det ærede Medlem fra Kolbing (Berg). Jeg ser ikke rettere, end at naar vi staa overfor saa særlige Forhold, som findes paa Færøerne, kan der i og for sig intet være til Hinder for, at man for Færøerne angaaende dette Punkt har Bestemmelser, som ikke

særlig godt harmonere med dem, vi have i den for Kongeriget iøvrigt gjældende Lovgivning. Da jeg altsaa som sagt ikke kan se, at der heller ikke i denne Henseende kan være nogen Fare for at vedtage Lovforslaget, at der nemlig derved skulde gjøres Brud paa ufravigelige Grundsætninger, maa jeg for mit Vedkommende tilraade Thinget at fremme Lovforslaget, hvis Detailler jeg selvfølgelig ved 1ste Behandling ikke skal gaa nærmere ind paa, idet jeg kun skal udtale, hvad Mindretallet i Udvalget ifjor var enig om, at vi overfor den færøiske lokale Representation ikke ville paatage os Ansvar for at negte Fremme af en Sag, der som sagt af de Paagjældende bliver anset for at være af særlig Vigtighed for Øernes Fremtid.

Berg: Det er Meningen med dette Lovforslag, at der skal foranstaltes Standsning af et Ønde, nemlig Brændevinsdrinkingen paa Færøerne. Det er altsaa et særegent Princip, som dette Lovforslag har, nemlig at sædeliggjøre den færøiske Beskaffning. Nu kunde det have været ønskeligt, at der havde fulgt med dette Lovforslag en Dvgjørelse af, hvorledes Brændevinsforbruget paa Færøerne efter Folketallet staaer i Sammenligning med Brændevinsbruget og Folkemængden her i Landet. En æret Læser (Kruze) har i den Henseende givet nogle Anmærkninger, og hvis de forholde sig rigtige, tror jeg, at den færøiske Befolkning staaer høiere end Befolkningen i det øvrige Kongerige nu for Tiden. (Kruze: De ere rigtige!) Det betvivler jeg ikke, men det vilde dog være rigtigere, hvis de vare fremkomne fra Regjeringen, for at vi kunde faae at vide, om der virkelig existerer et Ønde, eller om det er Noget, der blot er et Ønde i visse Folks Indbildning f. Eg. deres, hvis Mæver ikke kunne taale Brændevin og som derfor drikke Vin. Vi maa derhos ogsaa huske, at Færøernes Befolknings Levevis maa nødvendigvis være en noget anden end afskillige Andres, der kunne leve af Bær, som det hedder i Bispen, fordi deres Arbeide er noget andet. En Befolkning, der er henvist til et saa anstrevende Liv, som Færingerne i Almindelighed ere, kan ganske naturligen trænge til et vist Kvantum af den Slags Ting og forbruger ganske naturligen mere end en i et vrligt Landliv levende Befolkning. I den Henseende findes der heller ingen Oplysninger. Men selv om vi havde disse Oplysninger, selv om det var rigtigt ikke blot i Fantasien, men i Virkeligheden, saa at den færøiske Befolkning ikke blot brugte mere Brændevin, end der efter den almindelige Antagelse brugtes her i Landet for en Snes Aar siden, men brugte saa meget mere, at det, selv om man tog det forskjellige Arbeide i Betragtning, dog var for meget, saa bliver det Spørgsmaal tilbage: Hvor tror man, at man kan ramme Øndet ved Evangsforanstaltninger? Det er et ganske særligt Princip. Tror man, at den danske Befolkning, som i den sidste Mennefsalder